

med anledning af en inom Andra Kammaran af herr M. F. Nystrom väckt motion, n:o 145, och med bifall till kammarans fjunde tillfälliga utskotts utlåtande n:o 4 har Andra Kammaran för sin del beslutit, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t vidtaga åtgärder för den svenska borgerliga tidens bringande i noggrann öfverensstämmelse med den s. k. europeiska medeltiden.

N:o 4.

Ank. till Riksd. kamli den 3 mars 1899, kl. 8 e. m.

Första Kammarans första tillfälliga utskotts utlåtande n:o 1, i anledning af väckt fråga om åtgärder för den svenska borgerliga tidens bringande till öfverensstämmelse med den europeiska medeltiden.

I anledning af en inom Andra Kammaran af herr M. F. Nystrom väckt motion, n:o 145, och med bifall till kammarans fjunde tillfälliga utskotts utlåtande n:o 4 har Andra Kammaran för sin del beslutit, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t vidtaga åtgärder för den svenska borgerliga tidens bringande i noggrann öfverensstämmelse med den s. k. europeiska medeltiden.

Jemlikt 63 § 3 mom. riksdagsordningen har detta beslut delgifvits Första Kammaran, som hänvisat ärendet till sitt första tillfälliga utskott.

Första Kammarans utskott får i anledning häraf erinra derom, att Kongl. Maj:t enligt medgifvande af Riksdagen i kungörelse den 31 maj 1878 förordnat, att, oberoende af den inom Sverige för hvarje särskild orts meridian gällande medelsoltid, skall från och med år 1879 såväl i rättsligt som i borgerligt hänseende tiden för alla orter inom riket beräknas lika med medelsoltiden för den meridian, som är belägen på tre graders eller tolf tidsminuters vestligt afstånd från Stockholms observatorii meridian, men att sedermera såväl Norge som Danmark och Tyskland

antagit en borgerlig tid, till grund för hvilken ligger den meridian, som jemnt en timme skiljer sig från Greenwichs observatorii medelsoltid. Denna s. k. europeiska medeltid läser vara 14 eller 14,8 sekunder efter den i Sverige gällande borgerliga tiden. Skilnaden, som naturligtvis för det allmänna borgerliga lifvet saknar all betydelse, medför dock olägenheter, när fråga blir om noggranna tidsbestämningar och särskildt vid utväxling af tidsbestälda telefonsamtal. Också hafva, såsom Andra Kammarens utskotts utlåtande upptager, kongl. telegrafstyrelsen, kongl. vetenskapsakademien och Sveriges urmakareförening vid särskilda tillfällen förordat den nu ifrågavarande förändringen.

Andra Kammarens utskott, till hvars utlåtande Första Kammarens utskott i öfrigt tillåter sig hänvisa, har funnit, att likasom den ökade nationella samfärdseln i slutet af 1870-talet påkallade en gemensam nationel tidsbestämmelse, så påkallade den numera allt jemt ökade internationella samfärdseln en gemensam internationel tidsbestämning, och då en sträfvan i denna rigtning öfverensstämde med den allt mera framträdande benägenheten att äfven i öfriga hänseenden, såsom i afseende å mynt, mått, mål, vigt, posttariffer m. m., erhålla i möjligaste måtto likartade bestämmelser inom de olika länderna, samt såväl från vederbörande statsmyndigheter som från annat sakkunnigt håll framhållits önskvärdheten af den ifrågasatta utjemningen i tidsskilnaden, hvaremot några olägenheter af en reform i sådant hänseende ej torde kunna uppstå, har utskottet gjort den framställning, som af Andra Kammararen bifallits.

Första Kammarens första tillfälliga utskott, som icke anser något vara att erinra mot Andra Kammarens beslut, får således hemställa,

att Första Kammararen måtte biträda Andra Kammararens i ämnet fattade beslut.

Stockholm den 3 mars 1899.

På utskottets vägnar:

ROBERT DICKSON.